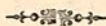

ЛИСИЦАТА.

Много е писано и говорено за лисицата. Всѣки е чувалъ по нѣщо за нейния животъ. Нейното име пълни приказкитѣ; „кума лиса“ е станала вече пословична. Ала, наистина, интересенъ е живота на това горско животно. То е до толкова хитро и умно, щото всѣка негова стѣпка е обмислена отъ по напрѣдъ.

Ето, азъ ще ви разкажа, какъ тя си урежда жилището и какъ си добива храна.

Лисицата избира най-скришно мѣсто въ гората и тамъ си прави жилището. Въ дънера на нѣкое голѣмо дърво, издѣлбава дълбока дупка, очиства я добръ и я раздѣля на три части. При всѣка една частъ турга прѣграда.

По този начинъ жилището ѝ се раздѣля на три стаи. Най-вътрѣшната стая е опрѣдѣлена за малкитѣ и за спане; срѣдната—за ядене, а външната—да наблюдава да не дойде неприятелъ, или за приготовление, когато ще отива на ловъ. Отъ вънъ жилището е така направено, щото никакъ да се не забѣлѣзва.

Лисицата често пѣти обича да излиза съ малкитѣ си на разходка. Но не се отдалечава твърдѣ отъ жилището си, за да не би да я нападнатъ, та да не може да скрие малкитѣ си.

А ето какъ тя извършва лова си:

Най-първо, ако има малки, настани ги въ вътрѣшната стая. Слѣдъ това отива при входа на дупката и разглежда внимателно що има отвънъ. Като се увѣри, че никой не ще я забѣлѣжи, тя веднага скоква напрѣдъ и се изгубва